

Victoria (16) vant over kreften:

- Var aldri redd for å dø

Den internasjonale barnekreftdagen ble markert på lørdag. Tre av fire barn overlever sykdommen. Victoria Starberg (16) fra Nordstrand er en av dem.

HELSE

STINE MACHLAR
stine.machlar@dittoslo.no

NORDSTRAND: - Jeg er 16, snart 17, forteller Victoria med et smil.

- Du er 16, retter mamma Anna.

- Du blir jo ikke 17 før i oktober og det er lenge til. Og så skal du jo bli 18, 19 og 20 også. Så du trenger ikke si det.

Dette kan mammaen påpeke nå, fordi hun er sikker.

Annerledes var det sommeren før Victoria fylte 8 år. Lenge hadde hun hatt vondt i magen, men barn hadde da det.

- Jeg trodde hun hadde spist for mye is, sukker Anna i dag.

«Vannmelon» i magen

Verken Anna eller ektemannen reagerte før de begynte å ta masse undersøkelser på sykehuset. Da ble det derimot alvor.

- Vi skjønnte vel hva det var begge to, men ingen av oss turte å si ordet kreft, sier Anna.

Derfra gikk det fort til Victoria fikk vite at smertene skyldes en svulst på størrelse med en vannmelon i den lille magen. Hun hadde fått en svært sjelden type av Lymfom, en form for blod- og lymfekreft.

Pendlet mellom barna

Fra tiden som fulgte husker ikke Victoria så mye, annet enn at hun bodde på sykehus lenge.

- Det jeg husker best fra sykehuset er egentlig at det var ganske gøy. Jeg fikk se på TV så lenge jeg ville, sier Victoria.

- Oj, da husker du lite, skyter mamma Anna inn fra sidelinjen.

- Men det er kanskje ikke så rart heller, du sov jo for det meste når du hadde vondt.

I syv måneder bodde Victoria på sykehuset og gjennomgikk tøffe behandlinger. Mamma og pappa byttet på å være hos datteren på Ullevål og hos de tre eldre søsknene hjemme på Nordstrand.

- Vi levde i en boble der vi kun fokuserte på Victoria. Vi byttet i døren og ga hverandre en kjapp overlapping om barna. Vi så hverandre et par mi-

FRISK: I dag er Victoria Starberg helt frisk fra kreften. Her sammen med moren Anna.

FOTO: STINE MACHLAR

nutter i døgnet, sier Anna Starberg.

Ulike reaksjoner

Som mor følte Anna til tider at hun sviktet de andre barna. De som hadde vært så skoleflinke i alle år, opplevde at karakterene stupte på kort tid.

- Jeg hadde et fokus og det var Victoria, så da jeg kom hjem kjøpte jeg med masse frossenpizza. De skulle i hvert fall ikke gå sulte.

Folk oppførte seg forskjellig når de fikk høre at familiens minste hadde fått kreft. Noen tilbød seg å prate, mens andre bare stilte opp. Det var det Anna satte mest pris på.

- En venninne sto plutselig på døra med to former hjemmelaget lasagne. Hun krevde ikke noe tilbake, bare ga meg formene å gikk. Det kommer jeg aldri til å glemme for det var jo helt fantastisk!

Lille speil på veggen, der

For Victoria var det tøffeste å miste håret og alle sprøytene hun fikk.

- Jeg følte meg egentlig frisk ganske lenge, sier Victoria.

- Man har hørt at man mister håret og blir kvalm, men at hun

H Jeg har lyst til å være åpen om kreften, for den er en del av den jeg er.

VICTORIA STARBERG

skulle bli så syk hadde jeg aldri trodd, sier Anna.

Hun husker spesielt en gang det gikk opp for henne hvor ille det sto til med datteren:

- En gang subbet hun seg bort til badet, så stoppet hun og så inn i speilet, dro fingrene over hodebunnen.

- Det husker jeg. Det var egentlig ganske ille å miste håret, for det sier jo veldig mye om en person, sier Victoria.

Ikke overlevd 10 år før

Selv om det var skummelt og ubeskrivelig tøft, var ingen av dem redd for at den lille jenta ikke skulle overleve.

- Legene sa til oss at de skulle klare dette og at om hun skulle få tilbakefall skulle vi ta det også.

Verre hadde det vært om Victoria hadde fått påvist kreft ti år før, da hadde hun mest

sannsynlig ikke overlevd behandlingen.

Nå har derimot forskningen kommet så lang at tre av fire barn som rammes av kreft overlever. Det ga familien en utrolig kampvilje og trygghet.

- Det finnes ikke grenser for hvor sterk man blir. Jeg ble sterk som en løve og fikk ett fokus: Dette skulle gå bra.

Barnekreftforeningen

Da det verste var over ble det verre. Anna gikk rett i kjelleren og gråt for ingenting. Mitt oppi fant hun støtte i andre familier i samme situasjon.

Nordstrands-kvinnen Vibeke Conradi startet Barnekreftforeningen (tidligere Støtteforeningen for Kreftsyrke Barn) i 1982, etter at hennes eget datter tapte kampen mot kreften.

- Der kunne vi prate med familier som hadde opplevd det samme som oss. Det er jo bare de som forstår helt, sier Anna.

Victoria er enig:

- De andre vennene mine er veldig usikre på hvordan de skal prate om kreften. Mens vennene mine fra Barnekreftforeningen og jeg kan sammenlikne arr og sånn, ler hun.

Både mor og datteren er kla-

re på at de vil fortelle sin historie, slik at andre får vite at det oftest går bra.

- Jeg har lyst til å være åpen om kreften, for den er en del av den jeg er, sier Victoria.

Av samme grunn er de glade over at den Internasjonale Barnekreftdagen, ble markert på Youngstorget lørdag.

OM BARNEKREFT

▶ Omtrent 150 barn fra 0-15 år rammes av kreft i Norge hvert år.

▶ 3 av 4 barn overlever kreften.

▶ Den vanligste kreftformen blant barn er akutt leukemi, kreft i hjernen- og det øvrige nervesystemet og lymfekreft.

▶ Mange barn sliter med bivirkninger som konsentrasjonsproblemer og utmattelsessyndrom.

▶ Barnekreftforeningen er tuftet på frivillighet fra familier som selv har eller har hatt kreft.

▶ Den Internasjonale Barnekreftdagen arrangeres hvert år i mange land.

KILDE: KREFTREGISTERET OG BARNEKREFTFORENINGEN